

Foged: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Damsgaard, er optaget af arbejdet i finansudvalget, skal jeg på hans vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Et lovforslag, hvorefter vi kan optage for 500 mill. kr. udenlandske lån, er sådan set ikke nogen ny foreteelse. Man skulle næsten efter det ærede medlem hr. Lysholt Hansens ordvalg tro, at denne regering hermed betrødte en vej, som den tidligere regering ikke havde været så ivrig efter at slå ind på, og så er sagen dog den, at en del af de penge, der kommer hjem ved disse lån, netop skal bruges til at betale afdrag og renter på allerede optagne lån.

Det er der ikke noget usædvanligt i i en situation, hvor såvel det offentlige som erhvervslivet er ude i en ekspansion, som er ganske usædvanlig, og jeg finder derfor, at de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og ministerens fremsættelsestale er ganske relevante i forhold til problemstillingen i øjeblikket.

Når man ser i bemærkningerne, at der for 1969 til afdrag og forrentning af statens og anden offentlig udenlandsk gæld skal bruges 523 mill. kr., og at disse udgifter omkring 1973 endda er steget til 753 mill. kr., så kan man nok forstå, at produktionslivet i øjeblikket investerer mere, end produktionen sådan set giver grundlag for, men at det er nødvendigt af hensyn til det hastigt voksende samfund.

De faste bruttoinvesteringer, oplyses det, er ganske vist steget med 60 pct. fra 1960 til 1967, og videre oplyses, at den indenlandske opsparring også er steget. Men til trods for det er der ikke tilstrækkelig mulighed for at dække den investeringsfremgang, som man ønsker. Der er opstået et behov for nye lån, og Danmark må naturligvis i lighed med andre lande følge dette behov op, for at udviklingen her kan ske i samme tempo.

Vi kan derfor fra venstres side give tilslutning til ministerens lovforslag.

Grethe Philip: Det radikale venstre har gennem årene medvirket til lovforslag vedrørende optagelse af statslån i udlandet ud fra den tankegang, at disse lån muliggjorde en værdifuld udbygning af vort faste kapitalapparat og en strukturel omlægning, der var medvirkende til en øget økonomisk vækst. Det er således stadig blevet under-

streget, at vi lagde stor vægt på, at statslånet gik til øgede investeringer og ikke blev spist op i et øget forbrug.

Vi må regne med, at der også i de kommende år vil være behov for optagelse af lån i udlandet, bl. a. i forbindelse med den stadig for sig gående industrialisering. Da det vil være ønskeligt, at en væsentlig del af denne låntagning sker gennem lange lån, der bl. a. giver betydelig større ro omkring hele vor økonomi — f. eks. ved pludseligt indtrædende valutaspækulationer, som vi jo har været vidne til i stort format igennem de sidste år — kan det radikale venstre tilslutte sig lovforslaget om bemyndigelse til optagelse af nye lån.

Jeg vil dog gerne pointere, at det er afgørende for vor tilslutning, at vi har tillid til, at regeringen vil fortsætte sine bestræbelser for at formindske underskuddet på vare- og tjenestebalancen og dermed at sikre en rolig økonomisk udvikling.

Aksel Larsen: Det er så sandt, som det er sagt bl. a. af hr. Foged, at det er ikke noget nyt med lovforslag om bemyndigelse til regeringen til optagelse af statslån i udlandet. Dem har vi haft en del af. Det er anden gang, vi har det under denne regering, og vi har haft en hel del af dem under den foregående regering.

Hvis jeg ikke husker meget fejl, var det ganske vist sådan, at i de senere år under den foregående regering, når det drejede sig om optagelse af statslån i udlandet, så var der ikke sådan nogen udpræget velvilje til stede fra de nuværende regeringspartiers side. Og det var vist også sådan, at når man dengang påpegede, at Danmark havde en ganske god valutareserve, så blev der bidsk gjort opmærksom på, at det var ingen kunst, når man havde klaret valutareserven ved at optage lån i udlandet. Nå, men sådan er der jo så meget. Vi står altså igen over for et af disse tilfælde, hvis min hukommelse ikke narrer mig, hvor den nuværende regering og de nuværende regeringspartier i nogen grad har ændret synspunkter fra dengang de var opposition. Det skal de selvfølgelig have lov til. Jeg kunne ønske, at det var et system, så de på alle områder nu nærmest gjorde det modsatte af, hvad de var talsmænd for dengang de var i opposition; men det skal man naturligvis heller ikke forvente.